

в цілеспрямованій державній політиці з консолідації фінансових ресурсів та переспрямування їх на цілі розвитку шляхом здійснення прямих бюджетних інвестицій; заохочення інвестиційної діяльності, насамперед — великого бізнесу; консолідації розпорошеного фінансового потенціалу — коштів населення, дрібного бізнесу; раціоналізації використання активів комерційних банків; «перезавантаження» експортного чинника через оволодіння новими важелями конкурентоспроможності на нових ринках.

Вищесказане дозволяє зробити висновок, що необхідною умовою подолання наслідків економічної депресії і стабілізації економічного розвитку України є розробка стратегії модернізації з чітким висвітленням цілей і способів їх досягнення.

Тож, головним завданням поточного періоду є надання керівності економічним реформам та створення соціально-орієнтованої ринкової економіки на базі відродження та прискореного розвитку перспективних секторів власного вітчизняного виробництва, моделювання його за критерієм оцінки приросту економічного ефекту [3].

Література

1. Геоекономічні сценарії розвитку і Україна : монографія / М. З. Згуровський [та ін.]; ред. А. С. Філіпенко. — К. : Академія, 2010. — 323 с.
2. Сучасний стан економічного розвитку України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://union-qr.com.ua/suchasniy-stan-ekonomichnogo-rozvitku.html>.
3. Сучасні проблеми економічного розвитку України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://buklib.net/books/22538/>.

Гольонко К. В.,

*студентки 2 курсу соціально-правового факультету,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ХАРАКТЕРИСТИКА СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Конституція України визначає нашу державу, як «соціальну», що свідчить про наявність у держави зобов'язань відносно пріоритетів соціально-економічного розвитку. Відносно невеликий термін розвитку України, як самостійної держави, не дозволив сформувати високоефективну політичну та економічну системи.

Складність та взаємопов'язаність соціально-економічних проблем, особливо соціальних, сформували нагальну потребу реформування економічної системи держави.

Аналізуючи стан та перспективи розвитку соціально-економічної системи України, можна визначити таке співвідношення цілей та засобів економічного розвитку:

1. Розбудова сучасної, конкурентоспроможної держави, основними характеристиками якої мають бути верховенство права і розвинута правова культура, збалансована представницька демократія, сильне самоврядування, дисциплінований і мобільний державний менеджмент.

2. Гуманізація розвитку, що означає збільшення соціальних інвестицій у людський капітал, формування сучасної інфраструктури життєзабезпечення. Так, пріоритетами реформування було визначено модернізацію систем освіти та охорони здоров'я, підвищення соціальних стандартів, становлення культури творчого використання вільного часу та розвиток культурних індустрій.

3. Запровадження прогресивної моделі розвитку, яка поєднує тактику реформаційних змін із стратегічними орієнтирами та пріоритетами соціально-економічного розвитку з метою забезпечення ефекту «безперервної модернізації» [1].

Вирішенню цих глобальних завдань перешкоджає ряд факторів, які мають ознаки недоліків стратегії бачення перспектив розвитку держави.

Найгострішою проблемою соціальної політики України залишається нераціональне використання коштів, які виділяються на соціальні потреби. Модернізація соціальної політики держави здійснюється дуже повільно. Зростання обсягів державного фінансування не супроводжується відповідними змінами в системі управління, організації та у механізмах надання соціальної допомоги та послуг. Аналіз інвестицій держави у соціальну сферу свідчить про те, що результативність цих інвестицій малоефективна.

За даними державної служби статистики видатки бюджету на соціальне забезпечення з 2000 р. по 2011 р. України зросли з 3,5 % до 8,7 %; частка бідного населення навпаки зменшилась з 26,4 % до 24 %.

Україна обрала не зовсім обґрунтовану модель розвитку: з одного боку держава вкладає значні кошти у соціальну сферу; з

другого — ці витрати не вирішують проблем соціального захисту населення, а іноді посилюють їх.

В. Геєць критично оцінює обрану модель розвитку соціально-економічної системи України:

- стимулювання платоспроможного попиту населення через бюджет і адекватна реакція бізнесу на підвищення доходів населення формує відповідні макроекономічні характеристики економічної системи: споживче зростання ВВП і доходів бюджету;

- така модель розвитку не стимулює інвестиції в економіці, а стимулює платоспроможний попит населення. Звідси — низькі темпи зростання робочих місць, незайнятість населення та вимушена «робоча» еміграція в пошуках роботи;

- постійні політичні коливання не дозволяють принципово змінити структуру економіки та інші негативи.

Соціальна модель економіки повинна бути реформована, оскільки в умовах України є малоефективною. Економісти вважають, що соціальна модель має бути синтезована з елементами ліберальної моделі на засадах заохочення діяльності громадських і благодійних організацій по напрямках здійснення соціальних проєктів. В основі такої реформованої моделі має лежати ідея партнерства між державою, приватним сектором, громадськими та благодійними організаціями, а також фондами сприяння розвитку й захисту людини. Відповідно, значна частина соціальних послуг надаватиметься через недержавні організації та фонди.

У сфері економіки держава повинна виявляти управлінську активність, регулюючи не лише макроекономічні процеси, а й процеси розподілу національного доходу, приватизації. Особлива увага має бути надана стимулюванню розвитку малого та середнього бізнесу [2].

Теоретичні засади побудови політичної і економічної системи України базувались на світовій економічній теорії ХХ ст. На початку ХХІ ст. у світовій економіці і політиці відбулись значні зміни. І, як самостійна держава, яка визначає державу, як соціальну, Україна повинна реформуватись і в політиці і в економіці відповідно до світових тенденцій.

Можна зробити висновок, що ідеологія соціальної держави покладена в основу конституційного ладу України. Відомі економісти та політичні сили згодні з тим, що функціонування соціальної держави треба вдосконалювати: розширювати гарантії та

оптимізувати соціальні виплати. Розбіжності викликають тільки способи та засоби досягнення цілей. Це виявляється у проблемі вибору сучасної моделі, розробці та реалізації ефективної соціально-економічної стратегії. Саме синтез ліберальної моделі соціально-економічного розвитку та соціально орієнтованої економіки є оптимальним стратегічним рішенням для успішного подальшого соціально-економічного розвитку України в сучасних умовах.

Література

1. Послання Президента України до Верховної Ради України від 7.04.2011 року: «Модернізація України — наш стратегічний вибір» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.president.gov.ua/docs/Poslannya_sborka.pdf.
2. Новак А. Я. Як підняти українську економіку [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://mnk.org.ua/uploads/media/Novak-Yak_Pidnyaty_Ukr_Ekonomiku.pdf.
3. Роль ідеології в розвитку сучасних держав [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.refine.org.ua/pageid-5751-1.html>.

Давидюк Д. О.,

*студентка 5 курсу судово-адміністративного факультету,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ТІНЬОВА ЕКОНОМІКА ЯК ЧИННИК ДЕСТАБІЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО СТАНУ УКРАЇНИ

На сьогоднішній день поширення тіньової економіки поряд із макроекономічною розбалансованістю та обмеженістю ресурсів визнані Всесвітнім економічним форумом (ВЕФ) ключовими глобальними ризиками майбутнього [1]. Ці ризики тісно пов'язані з незаконною торгівлею, організованою злочинністю та корупцією. До передумов збільшення масштабів нелегальної економічної діяльності експертами ВЕФ віднесено також неспроможність глобального управління, об'єднаний зв'язками світ та економічну нерівність.

Економічна нерівність розглядається як чинник формування сприятливого середовища для тіньового обігу товарів і, як наслідок, тінізації міжнародних торговельних потоків [2]. Економічні, соціальні негаразди, хиби в тактиці й темпах проведення економічних і політичних реформ, починаючи з незалежності і по сьогоднішній день.